



Quotidiana Christiani Militis Tesseræ

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

9. Dies Novemb. Vis ut serviat caro tua, animæ tuæ? Deo serviat anima tua. Debes regi, ut possit regere. S. Augustinus supra Joan.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

nos certò certius expectat, liquido cognoscamus, idque ideò, ut alteram sortem, eamque tristissimam fugiamus, alteram verò optatissimam consequamur. Has duas sortes tam dispares vobis, velut è latebris ducit, & in lucem producit, accurata meditatio, dum cogitando cum mora, illarum adyta penetramus. Sicut ergò sol suo calore revelat, quidquid nix celat sic & meditatio arcana omnia revelat: sic enim de sole Poëta:

Quidquid nix celat, solis calor omne revelat.

9. DIES NOVEMB.

Vis ut serviat caro tua, animæ tuæ? Deo serviat anima tua. Debes regi, ut possit regere. *S. Augustinus supra Joann.*

Sub Deo servitus est super omnia dominatus.

D

Um hic dissero de servitute, quâ te subicias Deo, & de libertate, quâ ut Dominus imperes mundo.

Meditatio Deo, cui serviunt etiam qui ubique dominantur, servire te serîo, & submissâ animi reverentia docebit. Servire te dum jubeo, ingenuum esse volis, imò servitutem humillimam quam serviebas, excutere. Servitus illa est virtutis, non vilitatis, imò illa servitus est verè dominatus. Servies honori ejus, qui honorantes honorat, præmittens omnibus actionibus tuis simplicissimum rectæ intentionis oculum, & sic te diliget Deus ut pupillam oculi. Servies ventri ejus præferesque omnibus actionibus tuis lucidissimam fidei facem; servies fidelitati ejus, offeresque omnibus actionibus tuis firmissimæ spei illecebras. Servies bonitati ejus, admovebisque omnibus actionibus

ctionibus tuis ferventissimi amoris flammis; servies
justitiæ ejus, & adhibebis omnibus actionibus tuis
ingenui timoris frænum. Qui pavet, cavet, nec fa-
cile Deum offendet, qui timet ne offendat. Serviet
majestati ejus, addeſque omnibus actionibus tuis
debitæ religionis obsequium. Nullum non obsequiũ
illi est debitum, cui nihil non debes. Intentio finem
& scopum monstrer, inter tot illecebras, Fides viam
ostendat, inter tot errores; Spes præmiis alliciat in-
ter tot molestias, Amor flammis accendat, inter tot
turbines; Timor fræno cohibeat, inter tot licentias;
Religio cultum reddat, inter tot irreverentias.

II. Cave fallat oculus, fax obscuretur, anchora
solvatur, flamma extingatur, frænum laxetur, cultus
pervertatur. At quomodo intendis finem tuum,
qui toties aberras à scopo tuo? quomodo spectas
summum bonum tuum, qui ultrò accersis summum
malum tuum? quomodo sectaris Dei honorem, qui
tutum in omnibus captas commodum? credisne o-
dium tui, amorem esse? amorem tui, odium esse?
carnem tuam hostem esse, mundum fucis plenum
esse? divitias spinas esse? voluptates, dolorum fontes
esse? honores, vanitates esse? gloriam, ingloriam es-
se? adversitatem, prosperitatem esse? crucem salutis
instrumentum esse? non credam hæc te credere, nisi
videro aliter vivere. Fidei tuæ probatio, non sit pro-
fessio, sed actio. Oportet illam non tam protestari
verbis, quàm testari actis. Faciamus modò, & ana-
tomiam tuæ spei. Sperasne veniam, quam offert mi-
sericordissimus? gratiam, quam benignissimus? glo-
riam, quam liberalissimus? auxilium, quod potentis-
simus? consilium, quod sapientissimus? solatium,
quod

quod dulcissimus? perseverantiam quam fidelissimus? Spes omnia futura sibi sistit tanquam presentia: illa quæcumque Deus promittit, tibi quasi in sinum mittit, ita ut jam propè possideas, quæ te Deo sponfore, possessurum firmiter speras.

III. Jam reliqua prosequamur, amasne eum, cuius natura bonitas est? cuius verbum veritas est? cuius opus, beneficium est? cuius forma pulchritudo est? cuius promissum fidelitas est? cuius convictus iucunditas est? cuius aspectus, fœlicitas est? cuius possessio, salus est? illum inquam, cui servire est dignitas? subesse potestas? obsequi libertas? osculari castitas? copulari virginitas? timesne eum, cuius oculus omnia videt, cuius manus omnia tenet? cuius aspectum nemo potest effugere? cuius iracundiæ nemo resistere, cuius sapientiæ nemo illudere? cuius serentiam nemo potest fallere? cuius sententia, est iudicium? cuius vindicta, est animi, corporisque ruina? colisne eum, quem unum colere majestas ejus exigit, dignitas ejus monet, beneficentia ejus, officium tuum postulat? colisne eum observantiæ tuæ officiis? voluntatiæ tuæ hostiis, cordis tui suspiriis, oculorum tuorum lachrymis, laudum excomiis, voluntatis desideriiis, intellectus cogitationibus, manuum operibus, mentis intentionibus? Ita quidem, si Deo servieris, servitute brevi æternum regnum obtinebis, fietque ex ser vo unius, omnium Dominus: sic Deo serviendo in omnibus se submittere, est omni servituti nuntium remittere. In omnes, & in omnia dominaberis, si uni huic subsis Domino: sub quo jacere est supra mundum stare. Gloriosius est esse Dei ultimum mancipium, quàm totius mundi primum Domi-

Novemb.

' Tesser.

895

num. Alterutrum necesse est eligas Dominum, vel qui supra omnes est, Deum, vel qui infra omnes, Diabolum. Vide quem eligas, quia nemo potest duobus Dominis servire: adstipulatur huic veritati Poeta:

Vix placet ambobus, qui vult servire duobus.

10. DIES NOVEMB.

Non est timendum, quod liberat ab omni timendo:

Tertullianus lib. de testam. Anima.

Ufus re- I. **D**O cui primas Deo tribuen-
Aus re- das, secundas tibi vendica.
rum om- Post Deum nullus tibi ipso
nium. propinquior; sic ergò vive,
ut vivas primum Deo, deindè tibi morere, quod
quoad refugis, vivere desinis, & vivendo mortuus
es. Est raræ artis & præclaræ virtutis, posse exequi
hoc paradoxum, videlicet moriendo vivere, & vi-
vendo mori. Hanc artem tibi suggerit, qui illam ter-
ris tradidit, cæli Magister, mortis victor, auctor vi-
tæ, qui te uti vivere docet, ita malè vivere dedocet, &
mori jubet, mandatque te ut cadaver, dum calcaris,
non ejulare; dum sperneris, non respondere; dum
pateris, non indignari; dum offenderis, non stoma-
chari; dum derideris, non obloqui; dum spoliaris,
non queri; dum percuteris, non altercari; dum acci-
pis injuriã, non rependere vindictam. Cavet eadè, ne
vivat in te stimulus carnis, quo Deo displiceas; pruri-
tus vanæ gloriæ, quo obscures Dei gloriam: cupidi-
tas honoris, quâ tollis honorem illi, cui soli debetur
omnis honor & gloria: amor opum, quo redderis
virtutū inops: appetitus laudum, sub quo latet con-

geries